

Da sem slikar . . .

Da sem slikar
prijel bi kist,
obrazek tvoj
naslikal čist.

Obrazek čist
oči sijaj,
in notri v njih
nebeški raj . . .

Nebeški raj,
krilatec, ah,
use kupice
držeč v rokah . . .

Ah, v čašicah
napoj sladak . . .
Iz njih bi pil
krilatec usak.

ln ko bi usak
že se napil,
od vsakega
bi pit dobil:

„Ah, detece,
ah, bratec naš,
na, pij, le pij
iz naših čaš!

ln z nami se
potem smehljaj,
a kupico
to stričku daj!“ —

Fran Žgur.

Breza in hrast.

Breza, breza tankolaska,
kdo lasé ti razčesava,
da tak lépo ti stoje?
Ali mati, ali sestra,
ali vila iz goščav?
— Niti mati, niti sestra,
niti vila iz goščav,
tihí dežek opoldanji,
lahní veter iz daljav. —

Hrast, hrast kodrogrivec,
kdo lasé ti goste mrši,
da kuštravi so tako?
Ali mačeha hudobna,
ali sto sovražnikov?
— Niti mačeha hudobna,
niti sto sovražnikov,
mršijo mi jih viharji
sred noči, o polnoči. —

Oton Zupančič.

Pesem o dežku.

Zemljo porosil je dežek hladan . . .
„Kdo te je klical, ti dežek hladan?
Ptice imamo v potokih vodé —
ptice imamo vesoljno morjé.“

„Z Bogom!“ je voščil jim dežek hladan . . .
Solnce je reklo jim: „Dober dan!“
Ptice prosile so Boga:
„Pošlji nam dežka iz neba!“

Zemljo porosil je dežek hladan . . .
„Kdo te je klical, ti dežek hladan?
Rožice ljubimo solnce zlató,
rožice ljubimo jasno nebo.“

„Z Bogom!“ je voščil jim dežek hladan,
solnce je reklo jim: „Dober dan!“
Rožice rekle so: „Lahko noč!“ —
Vele so bile četrto noč.

B. Baebler.

